

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/5300.**

Benyújtás dátuma: **2019-03-17 14:09**

Parlex azonosító: **17CS1Y0X0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Vadai Ágnes (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Benkő Tibor, honvédelmi miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: "**Magyarok vagytok?**"

Tisztelt Miniszter Úr!

MAGYAR VAGYOK

Magyar vagyok. Legszebb ország hazám

Az öt világrész nagy területén.

Egy kis világ maga. Nincs annyi szám,

Ahány a szépség gazdag kebelén.

Van rajta bérc, amely tekintetet vét

A Kaszpi-tenger habjain is túl,

És rónasága, mintha a föld végét

Keresné, olyan messze-messze nyúl.

Magyar vagyok. Természetem komoly,

Mint hegedűink első hangjai;

Ajkamra fel-felröppen a mosoly,

De nevetésem ritkán hallani.

Ha az öröm legjobban festi képem:

Magas kedvemben sírva fakadok;

De arcom víg a bánat idejében,
Mert nem akarom, hogy sajnáljatok.
Magyar vagyok. Büszkén tekintek át
A multnak tengerén, ahol szemem
Egekbe nyúló kősziklákat lát,
Nagy tetteidet, bajnok nemzetem.
Európa színpadán mi is játszottunk,
S mienk nem volt a legkisebb szerep;
Ugy rettegé a föld kirántott kardunk,
Mint a villámot éjjel a gyerek.
Magyar vagyok. Mi mostan a magyar?
Holt dicsőség halvány kísértete;
Föl-föltünik s lebúvik nagy hamar
 Ha vert az óra odva mélyibe.
Hogy hallgatunk! a második szomszédig
Alig hogy küldjük életünk neszét.
S saját testvérink, kik reánk készítik
A gyász s gyalázat fekete mezét.
**Magyar vagyok. S arcom szégyenben ég,
Szégyenlenem kell, hogy magyar vagyok!
Itt minálunk nem is hajnallik még,
Holott máshol már a nap úgy ragyog.
De semmi kincsért s hírért a világon
El nem hagynám én szülőföldemet,
Mert szeretem, hőn szeretem, imádom
Gyalázatában is nemzetemet!**

A Nemzeti Közszerológati Egyetem egy diákot bélyegez meg a közleményében, így igazak Petőfi Sándor szavai:

„Magyar vagyok. S arcom szégyenben ég,
Szégyenlenem kell, hogy magyar vagyok!”

„Magyar vagyok”, Petőfi Sándor (1847)

És sajnos nem mondhatóak el a következő sorok Önökről:

„*Van bizony énnékem becsületem, de nagy,*

Ország-világ előtt”

„A honvéd”, Petőfi Sándor (1849)

Kérdezem Önt:

1. Melyik tábornoknak nem tetszett ez a vers?

2. Ön szerint a Magyar vagyok nem a Nemzeti Közszolgálati Egyetemre való vers?

Budapest, 2019. március 17.

Tisztelettel:

Dr. Vadai Ágnes

Demokratikus Koalíció

Ui.: A bevezett Parlex rendszer sajnos nem tördeli megfelelően a verset, de ha szükséges elküldöm önnek levélben is!